

- 4) czy prawo Unii, a w szczególności art. 18 [TFUE], art. 45 [TFUE], art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 492/11, art. 11 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2003/109, art. 29 dyrektywy 2011/95, art. 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 30 i 31 [Europejskiej Karty Społecznej] stoją na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak zawarty w art. 7 ust. 1 w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) dekretu z mocą ustawy nr 4 z dnia 28 stycznia 2019 r., w zakresie, w jakim, nakłada on na obywateli włoskich, [obywateli Unii] i [obywateli państw trzecich] obowiązek złożenia oświadczenia, że zamieszkiwali we Włoszech przez 10 lat, a przez ostatnie dwa lata w sposób nieprzerwany, aby mogli ubiegać się o dochód z tytułu obywatelstwa a złożenie fałszywego oświadczenia pociąga za sobą poważne konsekwencje na gruncie prawa karnego?

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. 2011, L 141, s. 1).
- (²) Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44).
- (³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Gabrovo (Bułgaria) w dniu 31 marca 2022 r. – IL/Regionalna direktsia „Avtomobilna administratsia” Pleven

(Sprawa C-227/22)

(2022/C 237/48)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Gabrovo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IL

Strona przeciwna: Regionalna direktsia „Avtomobilna administratsia” Pleven

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy dyrektywy 2006/126 (¹) pozwalają państwom członkowskim na ustanowienie wymogu w stosunku do kierowców pojazdów kategorii C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E, by poddawali się oni badaniom lekarskim w celu ustalenia ich zdolności psychicznej i fizycznej w przedziałach czasowych krótszych niż okres ważności prawa jazdy oraz na wymaganie w tym kontekście odrębnego dokumentu (oprócz prawa jazdy) poświadczającego ich zdolność? Czy też posiadanie ważnego prawa jazdy na wymienione kategorie poświadcza również zdolność psychiczną i fizyczną kierowcy pojazdu, skoro zdolność ta została już stwierdzona przy pierwszym wydaniu względnie przy przedłużeniu ważności prawa jazdy?

- (¹) Dyrektywa 2006/126 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. 2006, L 403, p. 18).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 1 kwietnia 2022 r. – fliightright GmbH/Eurowings GmbH

(Sprawa C-228/22)

(2022/C 237/49)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: fliightright GmbH

Strona pozwana: Eurowings GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ mają miejsce zawsze wówczas, gdy odwołanie lotu lub opóźnienie równoważne z odwołaniem jest spowodowane zmianą przydziału czasu na start lub lądowanie przez właściwą instytucję kontroli ruchu lotniczego?
2. W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy dla przyjęcia zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności na podstawie art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 wystarczy, gdy zmiana przydziału czasu na start lub lądowanie jest spowodowana ograniczeniem przepustowości w związku z warunkami pogodowymi, ale sytuacja pogodowa nie spowodowała ogólnie wstrzymania ruchu lotniczego w dużym stopniu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Halduskohus
(Estonia) w dniu 4 kwietnia 2022 r. – Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame
Eesti Metsad MTÜ i Sihtasutus Keskkonnateabe Ühendus/Keskkonnaagentuur**

(Sprawa C-234/22)

(2022/C 237/50)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tallinna Halduskohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ i Sihtasutus Keskkonnateabe Ühendus

Druga strona postępowania: Keskkonnaagentuur

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dane takie jak te, o których mowa w postępowaniu głównym, dotyczące lokalizacji stałych obszarów obserwacyjnych służących do statystycznej inwentaryzacji lasów należy zakwalifikować jako informacje o środowisku w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. a) lub b) dyrektywy w sprawie informacji o środowisku ⁽¹⁾?
- 2) Jeżeli zgodnie z odpowiedzią udzieloną na pierwsze pytanie są to informacje o środowisku: Czy art. 4 ust. 1 lit. d) dyrektywy w sprawie informacji o środowisku należy interpretować w ten sposób, że materiały będące w trakcie opracowywania lub nieukończone dokumenty lub dane obejmują również dane dotyczące lokalizacji stałych obszarów obserwacyjnych służących do statystycznej inwentaryzacji lasów?

Czy art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy w sprawie informacji o środowisku należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w tym przepisie warunek, aby odpowiednia poufność była przewidziana prawnie, jest spełniony, gdy wymóg poufności nie jest prawnie przewidziany dla konkretnego rodzaju informacji, lecz wynika w drodze wykładni z przepisu aktu prawnego o charakterze ogólnym, takiego jak ustawa o informacji publicznej lub ustawa o statystyce państwowej?

Czy dla zastosowania art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy w sprawie informacji o środowisku należy stwierdzić rzeczywisty negatywny wpływ na stosunki międzynarodowe państwa, który może być spowodowany ujawnieniem żądanych informacji, czy też wystarczy stwierdzić istnienie odpowiedniego ryzyka?

Czy powód podany w art. 4 ust. 2 lit. h) dyrektywy w sprawie informacji o środowisku – „ochrony środowiska, którego informacje dotyczą” – uzasadnia ograniczenie dostępu do informacji o środowisku w celu zapewnienia wiarygodności statystyk państwowych